

21. SRPNA 1959

ZPRÁVODAJ XXIX. JIRÁŠKOVA HRONOVA

JIRÁŠKŮV HRONOV MEZINÁRODNÍ

Jiráskův Hronov, bohatý svou tradicí i myšlenkovým obsahem, přitahuje stále větší pozornost kulturních pracovníků ze zahraničí. V pamětní knize města Hronova je zaznamenáno mnoho jmen zahraničních hostů z různých zemí i světadílů. V Jiráskově divadle jsme uvítali milé hosty ze sousedních států i daleké Indie, kteří spojili svůj pobyt v Československu s návštěvou ochotnického festivalu v Hronově.

V posledních letech, zejména však již od loňského roku, se podstatně změnil charakter těchto návštěv. Do Hronova začali přijíždět delegace z zahraničí ne už jen proto, aby byli náhodnými hosty, ale aktivními účastníky pozoruhodné a v mezinárodním měřítku svým způsobem jedinečné ochotnické události. I pro zahraniční hosty se stal Hronov školou, místem kde se rodí nové myšlenky, kde se v širokém plénu připravují skvělé plány a prověřují zbraně pro další boj za socialistické ochotnické divadlo. Změnilo se složení delegací. Do Hronova přicházejí pracovníci lidové tvůrčíosti i aktivní ochotníci s konkrétním cílem, s přípravnými otázkami a náměty do diskuse. Proto i zahraniční ruch na Jiráskově Hronově má již pracovní ráz.

O Jiráskův Hronov mají pochopitelně velký zájem divadelní pracovníci z lidové demokratických států, kde jsou obdobné podmínky pro rozvoj ochotnického divadla. Letos již po třetí jsme měli možnost hovořit v Hronově s pracovníky Německé demokratické republiky, kteří přijíždějí na celý průběh přehlídky a sledují nejen představení, ale i diskuse a besedy s příslušnou hrouzelností a důkladností. V minulých letech byl na studijní návštěvě v Hronově i delegát bulharské a maďarské.

O Hronov se zajímají i kulturní pracovníci ze západních států. Tak například pan Albert Fack, představitel ochotnické organizace v Německé spolkové republice, je v Hronově letos již po druhé.

Vzrůstající zájem a účast zahraničních divadelních pracovníků vytváří v Hronově tradici mezinárodních setkání a vzájemné výměny zkušeností. Není to však výměna zkušeností jen teoretické. Na předloňském Jiráskově Hronově vystoupil soubor z Lipska s podnětnou brechtovskou inscenací. A dnes uvidíme vystoupení polského souboru. Můžeme si jen přát, aby Jiráskův Hronov byl i v budoucnu místem výměny podnětů, dramaturgických i inscenačních zájmů představení. Blíží se závěr XXIX. Jiráškova Hronova a koncepce výročního XXX. Jiráškova Hronova se stala již otázkou velmi aktuální. Logickým vyvrcholením této několikaleté tradice za zahraničních styků na výročním Jiráskově Hronově v r. 1960 by bylo vystoupením souboru ze Sovětského svazu, ze země, která první vytýčila a prakticky začala uskutečňovat zásadu, že lid je tvůrcem všech – i kulturních hodnot.

Přátelské styky navázané v hronovských diskusích a besedách v ovzduší vzájemné důvěry a zájmu o spolupráci v mezinárodním měřítku si zahraniční delegace odváží z Jiráškova Hronova do své každodenní práce. Na festivalech v zahraničí se pak naše delegace i soubory setkávají již s dobrou známostí a přáteli. A tak se postupně vytváří pevná družba pracovníků ochotnického divadla různých zemí v duchu mezinárodní mírové spolupráce.

Je třeba se zamyslet nad tím, zda by už nebylo možné dát těmto potřebným a stále silnějším meziná-

rodním stykům v oblasti ochotnického divadla pevnou organizační základnu. Vždyť například loutkáři mají již svou pevnou mezinárodní organizaci UNIMA, jejíž sídlo je v Československu, velmocí amatérského loutkářství. Tradice našeho ochotnického divadla není jistě o nic chudší než tradice loutkářská. Zahraniční vzhlas Jiráškova Hronova i přátelské styky s představiteli ochotnictva jiných zemí jsou pobídkou, aby podnět k organizovanému rozvoji mezinárodní výměny zkušeností v oblasti ochotnického divadla vyšel právě od nás.

-pv-

Polská hra na JH

Včera krátko před večerním představením privítali sme před Jiráskovým divadlem vzácných hostů, polský soubor Robotnické divadlo při Bavlinských závodech z Bielawy. Dvadesát čtyři členů vpravy srdečně pozdravil předseda přípravného výboru JH s. Květeny a s odovzdal im stříbrné odznaky J. K. Tyla. Zástupce souboru odovzdal najsrdčejší pozdrav účastníkom Hronova od všech členů souboru jako aj od pracovníků Bavlinských závodů z Bielawy. Len čo sme prekročili hra-

nice a stretli sa s ľuďmi v Náchode i v Hronove, už sa citíme ako doma, povedal režisér souboru Teodor Mierzeja.

Robotnické divadlo z Bielawy patrí medzi najvyššie ochotnické divadelné súbory v ľudovo-demokratickom Poľsku. Sústavne pracuje už 13 rokov a za ten čas nadviedlo 59 premiér. Medzi jeho najúspešnejšie premiéry patria Fa-dejevova Mladá garda, Stehlikova dramatizácia Makarencovej knihy Začíname žiť. Koniec eskadry od A. Kornejčuka. Za svoju úspešnú

prácu dostalo vysoké vyznamenanie, Rad práce II. stupňa.

Na Jiráskov Hronov soubor pri-chádza z pôvodnou hrou Kristiny. Salaburskej, pod názvom Kristof. Autorka, pracovníčka rozhlasu, napísala túto hru pred dvoma rok-mi pôvodne pre rozhlas. Na žia-dosť mnohých poslucháčov ju pre-pracovala pre divadlo. Hra mala úspech nielen na profesionálnych scénach, ale ju hrajú aj mnohé ochotnické divadelné súbory.

Problém výchovy mládeže je veľ-mi aktuálny v súčasnej dobe. Uká-zať mladým ľuďom zmysel ich ži-vota, upozorniť na nebezpečenstvo zlých vplyvov, poučiť rodičov, akú majú zodpovednosť pri výchove svojich dospievajúcich detí, to ma-la na mysli autorka, keď písala túto hru.

Pokračování na str. 2.

20000 mil - za čím?

Včerejší večer v Jiráskově di-vadle byl svým způsobem výjimečný v letošním Hro-nově. Vigona přijela s představe-ním, které je samostatným dílem souboru nejen inscenačně, ale i textově. Nad názvem „20.000 MIL POD MOŘEM“ jsme četli v prográ-mu jména tří svitavských autorů, ale v „dobře informovaných kru-žích“ se už předtím rozšířilo, že největší podíl na verzi, která se hrála na Hronově, je muž uvedený skromně jenom jako autorský, dramaturgický a režijní spolupa-racovník. Svitavská revue prošla ně-kolika podobami, vznikla „na po-chodu“, od představení k předsta-vení se doplňovala novými a no-vými nápady. Na poslední podobě, kterou jsme včera zhlédli, je ne-jen vidět několik vrstev, jak re-vue narůstala, ale je bohužel i cí-tit, že na původní koncepci byla naroubována dějová myšlenka, která je jí cizí. Revue v základním nápadu nezapře a ani nechce za-pírat své duchovní otce z někde-jšího Osvobozeného divadla, případ-ně ze současného Rokoka. Dvojice cestovatelů se vypraví do „pod-vodního“ světa, aby prokoukla všechny podvody a věděla, „jak na to“, až se vrátí zase domů. Je to dobrý nápad a dal by se rozvést v satiru s mnoha příležitostmi k pranyřování současných nedostatků. Ale v druhém jednání se tento nápad ztratí a hra se rozvíjí náhle jinak, v rovině jakési „všeobecné politické“ satiry. Říše „podvodní-ků“ se změní v jakousi podmoeř-skou Atlantidu, které znovu hrozí podobná zkáza jako v známém básnickém dramatu: výbuch ato-mové pumy, zánik světa. Švejkov-sky sverázní agitátoři svým vy-stupováním rozloží atlantický re-žim, připomínající až příliš ra-kousko-uherskou monarchii, podaří se jim bez velkých obtíží strh-nout na svou stranu lidové masy a zneškodnit osnovatele zániku.

Chvillemi se tu ozývají satirické narážky na současné nešvary, na kádrováky, trénink našeho fotbalového mužstva i na hronovskou pře-hličku, chvillemi tu zazní haškov-ská nota zesměšňování policajt-ského režimu, chvílemi zaslech-ne nárazky na Hertera, ženevskou konferenci atd., atd. – zkrátka všechno, které bývá nejslabší stránkou i volně sestavené estrády. Není možno přece zesměšňovat všechno jedním dechem; pak se nám totiž nedostává dech tam, kde chceme satirický výpad vyslovit s největším důrazem. Svitavskému souboru se například stalo, že chtěl demaskovat rušitele míru, ale pletly se do toho narážky na polabskou Frutu či na přesolený brněnský salám. Tady je základní myšlenkový nedostatek jejich pokusu.

Pokud jde o samo představe-ní, byla tu nápadná snaha vytvořit revui v plném slo-va smyslu, tj. s nákladnou výpra-vou, hudbou, zpěvem, baletem a ostatními příležitostmi. Po hu-dební stránce mají Svitavští velmi dobrého pomocníka v tanečním or-

chestru závodního klubu, jehož di-rigent František Medřík je i obrat-ným a zkušeným skladatelem. Má-ně šťastný byl tentokrát výtvarník (kostýmy!), co se týče taneč-ní složky, raději se o ni vůbec ne-zmínovat, nemám-li použít výrazu nevkus. Představení chybí i pevná režijní ruka, která by dovedla sklobit jednotlivé nápady. Jde spíše o improvizování, patrně i v jednotlivých hereckých výkonech. Dvojice Jiří Karel a Milan Maršá-lek měla několik šťastných míst, kdy dovedla vtíp podtrhnout i he-reckou akci, ale většinu nárazků bohužel utápěla v mnohomluvném dialogu. Na omluvu Svitavským je třeba dodat, že v této verzi „20.000 mil pod mořem“ hráli v Hronově teprve podruhé. Celkový dojem z představení vyzněl tak, že obrov-ského aparátu bylo použito přímo marnotratně, že výsledek neodpo-vídal vynaložené námaze, ani chuti a elánu, který svitavskému sou-boru nelze upřít. Škoda - vždyť jde o elán a chuť, které zatím není mnoho mezi našimi ochotnickými soubory, o chuť dělat politickou satiru. Obávám se, že z této všeho-chuti vtípů a nápadů, které jedno-změrně neslouží účelům myšlenky, nikde nevznikne účinná satira, ale pouze dvě hodiny víceméně nezá-vazného vtípkování. Přiklad Vos-kovce a Wericha (mimochemod: umělec, kteří začínali jako ochot-níci) láká k napodobení. Na tom není rozhodně nic špatného. Ale špatné je napodobit jen vnější prostředky a nebrat si příklad z toho, co bylo ve hrách a inscenacích Osvobozeného divadla nejennějši: veskrý humor, veskrý prostředky směřovaly k určité pointě a by-ly, byla to pointa aktuální a hlavně konkrétní, nikoli všeobecně poli-tická.

VG

DNES

Ve 14 hodin uvítáme před diva-dlem soubor Tyl při městské osvě-tové besedě v Rakovníku, který zitra uvede Leonovovu Metelici.

Na náměstí vystoupí v 18 hodin soubor Holubička ZVÚ z Hradce Králové.

Polské Divadlo pracujících při Bielawských bavlinských závo-dech se hronovskému publiku před-staví dnes ve 20 hodin hrou Kri-stiny Salaburské Krýštof.

Diapozitivy „Z Jiráškova kraje“ budou ve 20 hodin promítány na náměstí.

Ve Slaví je ve 20 hodin taneč-ní beseda s vystoupením souboru Ho-lubička.

Náchod:

Na výlet „Za nevšední krásou Novoměstska“ je sraz ve 14 hodin před divadlem.

Na MNV přivítáme v 16 hodin soubor ze Svitav, který ve 20 hod. vystoupí v náchodském divadle s revui „20.000 mil pod mořem“.

V přírodním divadle je ve 20 h. divadlo poezie, Věří Boženy Něm-cové.

ŽITRA

V 8 hodin ráno začíná v jídelně ŠZ celostátní dramaturgický aktiv, který potrvá až do 16. hodiny od-poledne.

Opodledne a večer hraje v Jí-ráskově divadle soubor Tyl z Rakov-níka Metelici Leonida Leonova.

Koncert na náměstí začíná v 16 hodin.

Budte vítáni Rakovničtí!

Psal se rok 1952, kdy nás ně-kolik z Hronova nastoupilo vo-jenskou službu v Rakovníku. Ten rok bude pro nás ve vzpo-mínkách dvojnásob památný. Stali jsme se členy divadelního odboru OB Rakovník. Přivítali nás mezi sebe přátelsky a měli nás opravdu srdečně rádi.

Mezi členy OB v Rakovníku žije opravdu divadelní přátel-ský duch. Bylo radostné v tu-tohém kolektivu pracovat. Ne-radí jsme se při odchodu z Ra-kovníka s ním loučili. Při od-chodu jsme si říkali: „Na brzkou shledanou u nás na Jiráskově Hronově“.

Naše přání se vyplnilo. Teď k nám přijel 44letý soubor z OB Rakovník, aby se předsta-vil se svou inscenací Leonov-ovy Metelice. Dovoďte, abych je jménem bývalých členů tohoto kolektivu u nás co nejsrdče-něji pozdravil.

Soudruzi z Rakovníka, často vzpomínáme na váš soudružský kolektiv, a zvláště na manželé Korťovy, Václavíkovy, Cmiláro-vy, a nejvíce na s. Čóna, který nás naučil mnohem novému na prknech divadla.

Za to vše vám patří v těchto dnech naše díky a přání „Zlom-te zase u nás v Hronově“.

Luděk Mach, Hronov

V 17 hodin je od divadla pouť ke hrobu Aloise Jiráska.

V 18 hodin v parku u pramene je koncert smyčcového orchestru ZK A. Jiráska a jednoty. Řidi s. Sulc. Na programu Smetana, Dvo-řák, Suk, Čajkovskij, Brahms a j.

Ve Slaví je ve 20 hodin veselice a na náměstí začne v tuž době promítání dokumentár. filmů ZK.

Náchod:

Slavnostní uvítání dramatického kroužku z Brandýsa nad Labem je ve 13 hodin na MNV.

Opodlední představení patří brandýské jedenáctiletce a její dra-matizaci Aškenazyho Ukraďného měsíce večerní polskému diva-delnímu souboru, který bude přivítán v 16 hodin na MNV.

Ve 20 hodin se promítají na ná-městí diapozitivy „Z Jiráškova kraje“.

Hovoříme se zahraničními účastníky: Dva státy - jedna LUT

Jistě i ten nejneuvěřitelnější účastník letošního JH zpozoroval skupinu tří mužů, kteří se ve věrném doprovodu tmavovlasé tlumočnice neobyčejně plně účastní všech možných podniků a akcí JH v Hronově i v Náchodě a okolí. Účastníci se jich nejen plně, ale i sověrně, třebaže jeden z nich k nám přijel ze státu, jehož oficiální reprezentanti považují styk s příslušníky státu, z něhož pocházejí ostatní dva ze skupinky, o které teď hovoříme, málem za zločin.

Máme na mysli tříčlennou německou delegaci dva soudruhy z Německé demokratické republiky, Waltra Menzela, člena krajského poradního sboru v Ruhlsdorfu, a Oswalda Türka, pracovníka divadelního oddělení Ústředního domu lidové tvorivosti v Lipsku, a v Hronově už od loňska známého Alberta Fucka, zaměstnaním ředěže a jinak jednatele Svazu ochotnického

divadelnictva v Bochumu v Německé spolkové republice.

Sešli jsme se s jmenovanými soudruhy na přátelské besedě a zde vám tlumočnické výtah z toho, co nám povědli.

Nejprve hovořil Albert Fuck: Německo je rozděleno na dva státy, ale my víme, že je jen jedna německá lidová tvorivost. Politické zřízení těchto států určuje ovšem i jejich poměr k lidovému umění. Zatím co v NDR se LUT těší plné podpoře státu, v NSR tomu tak není. Když jsme navrhovali, aby se v tomto směru poměry v NSR přizpůsobily poměrům v NDR, byli jsme obviněni z politického přestupku. Bonnská vláda styky s NDR stáhla, ale přesto v oboru LUT tyto styky existují a jsou dosti těsné.

Hra Trojané, kterou jsme spolu s vámi viděli na scéně Jiráskova divadla, ukazuje dost jasně a prav-

divě skutečné poměry v NSR - a tyto poměry se od doby, v níž se hra odehrává, ještě zhoršily. Tak např. nedávno byl jistý 29letý komunistický Helmuth Klier odsouzen na 18 měsíců do vězení právě za to, že maloval hakenkrajce na synagogu; brzy potom byl odsouzen znovu, tentokrát za styk s obodráči v NDR. Avšak my se zastrážili nedáme. Udržujeme styky s ochotníky v NDR a hodláme je upevňovat a rozšiřovat.

Hovořili jsme pak o Trojanech. Podle p. Fucka by v NSR v té verzi, kterou jsme poznali v Hronově, nemohli být hráni, cenzura by je nepovolila. Naproti tomu s. Türk prohlásil, že v NDR mají ovšem ještě větší působivost než u nás už vzhledem k německému prostředí, v němž se odehrávají. Ostatně pozůstatky antisemitismu zbyly i v NDR, přestože jsou vykonávány a přestože většina lidí antisemitismus odmítá. Trojané v tomto směru konají velmi dobrou službu.

Z dalšího rozhovoru o Trojanech, který se pak rozvinul a v němž všichni tři němečtí soudruzi hovořili o představení sehraném souborem Máj s velkým obdivem (u nich by se prý nenašel soubor, který by takovou hru s tak velkým úspěchem dovedl nastudovat), vyjímáme aspoň poznámku W. Menzela: Přidání prologu a epilogu je velmi dobré, jimi se kruh líčení antisemitismu švančic působivě uzavírá. Inszenace je vynikající a silně slouží přítomnosti.

O našem ochotnickém hnutí se s velkým obdivem rozhovořil O. Türk. Ocenil jeho tradici, která v Německu není ani zdaleka tak velká, a pokud byla, přerušil ji teror nacismu. Přiznal se, že když si přečetl program XXIX. JH, byl na pochybách, jak provést tak obtížný her, jako jsou hned Trojané, nebo dokonce Optimistická tragédie, dopadne. Výsledek pak jeho obavy rozptýlil. V Německu ochotníci tak náročné kusy nehrávají, až teprve teď, kdy také vstoupili do období dovršení kulturní revoluce, začínají se pokoušet i o větší věci.

Snaž se všeho nejvíce na německé soudruhy v Hronově zapůsobila veřejná kritika, které jsou zde soubory podrobeny. Na poměry u nich, kde jsou rozdíly mezi ochotníky a profesionály mnohem větší než u nás, je velmi tvrdá a náročná.

V závěru jsme se zeptali, zdali v NDR existuje něco podobného Jiráskovu Hronovu. Ve Schwernu se jednou za dva roky pořádá sjezd ochotníků, ale ten je věnován spíše otázkám organizačním, i když při něm také probíhá menší předhlídka. Jinak je v NDR mnoho soutěží; jsou však organizovány jednotlivými odborovými svazy.

Náš dlouhý rozhovor s německými soudruhy nás utvrdil v přesvědčení, že s nimi máme v mnohém společnou cestu a že se navzájem můžeme učit ledačemu prospěšnému.

První soubor pražského kraje

Je tomu teprve rok, co se při školské skupině ČSM jednacíletky v Brandýse nad Labem zrodil dramatický kroužek. Mladý učitel školy Ladislav Smoljak je sám nadšeným ochotníkem, hraje v souboru ZK BSS v Brandýse a není proto divu, že to byl on, kdo se ho ujal.

Nejprve si vyprávěli o divadle vůbec, četli a recitovali verše moderních básníků a nakonec se hledala hra.

Ladislav Smoljak přišel na nápad zdramatizovat Ašeňazky Ukrajiny měsíc a použít kresbě akad. malíře R. Pilaře, který se souborem spolupracoval. Tak vzniklo padesát diareb. (Jsou to obrázky kreslené přímo na sklo.) Jejich promítání nahrazuje kulisy v průběhu představení.

V březnu byla první premiéra této „Laterny magické“, jak svůj Ukrajinský měsíc Brandýští nazývají, potom přišlo několik dalších repisů a účast na III. Šrámkově Pisku.

Písek znamenal pro soubor velké vítězství. Dostal zde druhou cenu a cenu za režii.

Se svým Ukrajinským měsícem, který je bohatý na tvůrčí podněty, byl soubor pozván i na ústřední předhlídka ochotnického divadla do Hronova. -hč-

Polská hra na JH

Dokončení ze str. 1.

Takáto tematika sa užko začleňuje do programu tohorodného Jiráskového Hronova. Hra bude istotne v mnohom objavná a pomôže nám spoľočne s polskými priateľmi nájsť správnu orientáciu a cestu mládežníckemu divadlu.

S ochotníkmi z Bielawy prišli aj významní odborárski pracovníci, a to dvaja členovia Ústredného svazu zamestnancov v textilnom priemysle s. Stanislav Kalužiński a s. Zaorska ako aj technický riaditeľ

Baylárskych závodov, hl. inžinier Eugen Mitre, čestný člen Svazu divadelníkov v Poľsku.

Vitajte teda, drahí priatelia, medzi nami. Želáme vám veľa úspechov na javisku Jiráskového i náchodského divadla. Chceme spoločne s vami prežiť pocity radosti a šťastia z úspechov a spoločne sa radiť, ako máme robiť nové divadlo, ktorým urýchlíme cestu obidvoch našich krajín za spoločným cieľom, za vybudovaním novej socialistickej spoločnosti.

Jiráskův Náchod?

Tento vpravdė kacířský titulěk byl diktovan dvěma důvody: jednak reklamními, aby přilákal oči čtenářů, jednak skutečností, kterou v tomto časopise naznačil již autor článku „Očima ostrileho festivalisty“. Od letošního roku probíhá program Jiráskova Hronova takřka celý také v Náchodě a mnozí z rodilých Hronovanů i milovníků Hronova vidí v tomto faktu ohrožení staré tradice. Náchod prý tak zadarmo přijde ke slávě a úskokem a záludností připraví Hronov o výsledky předcházejících ročníků.

Soupeřivost soudních měst je odvěká, a vybijí-li se v součtivosti, je dokonce i zdravá. V tomto případě však proti tomuto lokálnímu patriotismu mluví sama skutečnost. Náchodská soudě Jiráskova Hronova probíhá daleko klidněji, ba možno říci nenapadně. Centrum festivalového ruchu zůstává v Hronově, v tom mlém, malém Hronově, jeho atmosféru nelze přenést nikam jím. V Náchodě nevidíte drobné kameloty s festivalovým vnitřkem, nepokládáte tu na každém kroku debaty a mezi návštěvníky náchodského divadla spatříte většinou jenom ty, na které se již v Hronově nedostalo. Hronovu dá každý z dlouhotvých návštěvníků přednost, a teprve když neuspěje, obrátí své

kroky k Náchodu. Takřka třicetiletá tradice se zkrátka nedá zapomenout a Hronov o své první housle nikdy nepřijde.

Jak malicherné jsou důvody proti „konkurenci“ Náchoda, lze vidět již z toho, že v Náchodě se pouze opakují představení, která již byla dvakrát hrána a důkladně probírána v Hronově. Jak malicherné a jak krátkozraké jsou to důvody, vysvětlíme nám při pohledu na přeplněné hronovské hlediště. Přenesením představení do Náchoda se dostane na stovky dalších ochotníků, které by již Hronov nemohl ani uživit, ani ubytovat, ani umlstit v divadle. Náplň Jiráskova Hronova se tak co do kvantity podstatně rozšíří a tak proti tomuto prozřivému tahu může vlastně mluvit jen nepřítel divadla.

Mám smůlu, že všechny důvody obhajující rozdělení Jiráskova Hronova budou připraveny na vrub skutečnosti, že má kolebkta stála v Náchodě. Snaž, ale tím spíš přijmou obháji Hronova s uspokojením na vědomí mě skromné tvrzení, že Jiráskův Hronov se nikdy nestane Jiráskovým Náchodem. S památkou a tradicí se handlovat nedá. To by si potom Hronov podle potřeby mohl z Ratibořic pro větší slávu přestěhovat Staré bělidlo i s „Babíčkou“. A řekněte sami, cožpak by to šlo? Gm

Hoblínky - Hoblínky - Hoblínky - Hoblínky

② Cestou ze věčejšího večerního představení povídá jeden soudruh z Broumova: „No, docela se mi to líbilo. Teď jen jsem zvědav, co tomu řeknu zítra na diskusi.“

③ Rady diskutujícím: Vyčerpej téma, ne posluchače. Méně měj za to, domnívej se a myslí si, více věz a tvrd' odpověď. Nezapomínej na tempo a rytmus, kteréžto věc vyžaduje od souborů. (To poslední se netýká V. Semráda. Jenom.)

④ Seděla tuhle odpoledne v parku za rodným domkem skupinka novinářů a nenuceně se bavila. Povídá jeden druhému: „Hele, Václave, co budeš dělat večer?“ „Co bych dělal? Půjdu na Poslední dějství a hned pak musím psát referát.“ To nedalo jednomu příčinlivému a přisposlouchávajícímu nižšímu funkcionáři, aby nepodotkl: „To je ale nezodpovědnost - jít jen na poslední dějství a pak třeba zřezat celý kus.“

⑤ Psáno na estrádě v náchodské Tepně:

Pořád jsem zaboha nevěděl, co je ostravský výraz „do Pěruňa!“. Myslím, že teď už to vím. - Některá estráda za to ani nemůže, že je estráda. - Těch mnoho medajlí, které nosí četní Pěruňci, je asi za odvahy, že vystupují veřejně. - Ve scéně, kdy muzikanti odmítají hrát bez zaplacení, chovali se přerunoviti muzikanti až podezřele přirozeně. - Diváje se na ně, mělo obecnostno dojem, že je na výstavě papoušek (vzhledem k těm užasně zeleným kouskům). - Jsme národ mexických muzikantů, řekl by asi Bedřich Smetana.

⑥ V diskusi o jednom nedávném představení jsme slyšeli v diskusním příspěvku poznámku o závěrečném prologu. Úvodní epilog sice pak probírá nebyl, zato hned

přistí diskutér operoval s Brechtem a jeho pojetím divadla, i když zároveň prohlásil, že nikdy žádné brechtovské představení neviděl a tomu, co z Brechta četl, asi dobře nerozuměl. (V soukromém rozhovoru jsme se potom najisto přesvědčili, že si ten boháč host Stanislavského se Stanislavem vůbec neplete. Ale vůbec ne.)

⑦ Velký úspěch měl v diskusi o Zelených pastinách soudruh z Nitranského kraje, když prohlásil, že tato komedie dává návod k tomu, jak snížit statistické číslo starých panen. Úspěch ještě vzrostl po dodatku, že s tím souhlasí.

⑧ Jeden z členů lektorského sboru náchodského školení který si nepřije být jmenován, poněvadž je to V. Semrád, potkal dnes ráno jednoho z členů naší redakce, který si také nepřije být jmenován, protože je uveden dole v útrži na prvním místě jako hlavní redaktor, a chtěl mu vypravovat jakousi anekdotu, dle úsudku vlastního prý docela novou. „Ale poslyš“, povídá ten redaktor „je to anekdota z divadelního prostředí Já totiž tady mám pořád moc práce a zajímá mě jen to, co se dá tisknout v U nás.“ Věnujte mu tichou vzpomínku, až přijдете na výlet nebo na víno!

⑨ Při utváření souboru Máj před divadlem šel zástupcem (mimochoodem největším, jaký se v posledních letech přiblížil příležitosti v Hronově nashromáždil) jeden hlas: Škoda, že taky nehraje Jirka Beneš, to by byly nabité čtyři přepisky za sebou. Benešovou soudružku manželku jsme o tomto faktu už telegraficky uváděli, takže se nemusíte sami podáváním zprávy namáhat.

Hoblínky - Hoblínky - Hoblínky - Hoblínky

Zpravodaj XXIX. Jiráskova Hronova U NÁS vychází denně ve 14 hodin. Vydává jej přípravný výbor XXIX. JH, řídí redakční rada. Redigují Jiří Pober (hlavní redaktor), Martin Jančuška a Helena Cervená s křehem spolupracovníků. Vydávna spolupráce František Koubek. Technický redaktor Pavel Kopecký. Redakce je v užovské škole, Čapkova ul. 123, telefon Hronov 104. Tiskne Jiskra, národní podnik, provozovna Hronov. Cena jednoho čísla Kčs 0,50. N 107469

Rozhovor so S. Derewlankom

Je to sympatický a bystrý pracovník krajského domu kultúry z Kielce z Poľskej ľudovodemokratickej republiky. Prišiel k nám na dvojmesačnú študijnú návštevu. Pracuje ako metodik pre ľudovú umeleckú tvorivosť už dvanásť rokov a zaoberá sa špeciálne bábkovým divadlom.

Prvá otázka:

Aká je štruktúra vášho krajského domu kultúry a ako pomáhate ľudovej umeleckej tvorivosti?

Náš krajský dom kultúry v Kielciach má 30 metodikov, z nich 7. sa starajú o ľudovú umeleckú tvorivosť. Ja som vedúci umeleckého oddelenia a mám na starosti 8 súborov, ktoré pracujú priamo pri našom kultúrnom dome. Pomáhajú mi 6 externých inštruktorov. Okrem toho pri našom dome je krajská poradňa ľudovej umeleckej tvorivosti so 6 metodickými pracovníkmi pre jednotlivé umelecké odbory. Týmto metodikom pomáhajú odborné komisie, zložené z najvyšších ochotníckych pracovníkov a profesionálov.

Aká je starostlivosť o ľudovú umeleckú tvorivosť na okresoch?

V našom kraji máme 16 okresov. Tieto okresy sú rozdelené do 4 oblastí, v ktorých sú poradne ľudovej umeleckej tvorivosti. Vo viacerých okresoch poradenskú prácu pre LUT prevzali vyspelé závodné kluby.

Pomáhajú vám profesionáli?

V ochotníckom divadle pomoc profesionálov je veľmi účinná. Pomáhajú ako inštruktori a režiséri. Za túto prácu dostávajú odmenu. Výšku odmeny určuje ministerstvo školstva a kultúry.

Dostávajú finančnú odmenu aj ochotníckí režiséri?

Nie

Ako na vás zapôsobil Hronov?

Je to skutočná univerzita ochotníkov. Obdivujem vysokú odbornosť pri rozboroch predstavení. Páči sa mi práca v krúžkoch. Spojili ste teóriu s praxou. Celý Hronov i okolie žije s touto prehládkou. Všetky predstavenia majú vysokú úroveň. Zdá sa mi však, že niekedy kritizujete veľmi prísne. U nás by sme si nemohli dovoliť takúto kritiku. Možno že by odradila súbory od ďalšej práce. Osobne však takúto kritiku pokladám za správnu lebo pomáha ochotníckemu divadlu dostávať sa rýchlejšie dopredu.

Čo by ste chceli nakoniec povedať účastníkom Hronova?

Podakovať sa, že som poznal užšie najvyššie ochotnícke divadelné súbory, že som sa na každom kroku stretol s priateľmi, s ľuďmi zameranými pre budovanie socializmu a nového umenia. Mnohé, čo som videl u vás, uplatním i pri svojej práci doma

VČERA

J sme všichni lidé pracující. To však nedává ještě oprávnění k tomu, abychom rozpravu mezi čtvrt stovkou ochotníků z Českých závodů gumárských a členy Divadla osvětové besedy v Českých Budějovicích včera v Náchodě nazývali besedou s pracujícími. Byli jsme zklamáni touto záměnou pojmu. Čekali jsme na hlasy prostých diváků o Posledním dějství po těch mnoha hodinách odborných diskusí v Hronově.

Přesto je třeba říci, že setkání mělo pěknou družnou atmosféru. Výměna názorů byla dobré úrovně a svědčila o upřímné snaze všech zúčastněných dělat dobré socialistické divadlo.

Kromě vlastního představení věnovali diskutující pozornost i kritickým připomínkám k pracovnímu programu letošního Jiráskova Hronova a k práci zpravodaje U Nás.

V závěru překvapili náchodští soudruzi své hosty milou pozorností. Věnovali souboru vkusné a rozsáhlé album fotografií, pohotově pořízených za uplynulých dva dny v Hronově a v Náchodě za jeho návštěvy.

Českobudějovický soubor si tedy odvezl domů trvalou upomínku na dobré patrony i na úspěch, kterého účastí na Jiráskově Hronově dosáhl Remarquových Posledním dějstvím.

Na večeri, kterou pro členy souboru městské osvětové besedy v Rakovníku uspořádal v náchodském hotelu Beránek MNV Rakovník, vyhlásil zástupce KNV Praha předběžný výsledek soutěže divadelních ochotnických souborů v Pražském kraji. Jako první se v soutěži, které se účastnily soubory s českými, slovenskými a sovětskými hrami se současnou tematikou a do jejíhož posledního kola postoupilo 35 souborů, umístili ochotníci z Rakovníka svou inscenaci Leonovovy Metelice. Její představení sehraji Rakovníčtí zítra v Hronově a v neděli na závěr JH v Náchodě.

Odbor školství a kultury KNV v Hradci Králové spolu s Krajskou odborovou radou a Krajským výborem ČSM spolu s dalšími společenskými organizacemi vypsal pro období 1959-1960 soutěž vesnických souborů bez omezení tematiky a ostatních souborů jednak v oboru her českých, slovenských a sovětských autorů, napsanou po roce 1945, jednak hru nebo dramatizaci z díla Aloise Jirásky.